

Sygn. akt III RC 156/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 3 kwietnia 2019r.

Sąd Rejonowy w Świnoujściu III Wydział Rodzinny i Nieletnich w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Liliana Wojciechowska

Protokolant: Aleksandra Mackiewicz

po rozpoznaniu w dniu 3 kwietnia 2019 r. w Świnoujściu

na rozprawie

sprawy z powództwa małoletniego N. P. (1)

reprezentowanego przez przedstawicielkę ustawową N. P. (2)

przeciwko M. P.

o alimenty

I. zasądza od pozwanego M. P. na rzecz małoletniego powoda N. P. (1) urodzonego (...) alimenty w wysokości po 850,00 zł (osiemset pięćdziesiąt złotych) miesięcznie, płatne z góry do dnia 15 – go każdego miesiąca, z ustawowymi odsetkami na wypadek opóźnienia w płatności którejkolwiek z rat, poczynając od dnia 3 kwietnia 2019r.

II. oddala powództwo w pozostałym zakresie

III. zasądza od pozwanego M. P. na rzecz małoletniego powoda N. P. (1) kwotę 2.177 zł (dwa tysiące sto siedemdziesiąt siedem złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu

IV. nakazuje pobrać od pozwanego M. P. na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w (...) kwotę 510 zł (pięćset dziesięć złotych) tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych;

V. wyrokowi w pkt. I nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

Sygn. akt III RC 156/18

UZASADNIENIE

Powód małoletni N. P. (1) działający przez przedstawiciela ustawowego matkę N. P. (2) wniósł w pozwie przeciwko swemu ojcu M. P. o zasądzenie alimentów na rzecz powoda w kwocie po 1000 zł miesięcznie płatnych od 10-go do 15-go dnia każdego miesiąca z góry poczynając od 1 sierpnia 2018 r. z ustawowymi odsetkami w razie uchybienia w płatności którejkolwiek z rat. Nadto, powód wniósł o zasądzenie na swą rzecz od pozwanego kosztów procesu według norm przepisanych.

W uzasadnieniu powód wskazał, że jest synem pozwanego, a jego rodzice nie byli i nie są w związku małżeńskim; nie mieszkają razem i nie prowadzą wspólnego gospodarstwa domowego. Powód oświadczył, że pozwany nie łoży na jego utrzymanie. Powód podał, że mieszka z matką. Dotychczas otrzymał od ojca paczkę z pampersami, obiadekmi i soczkami – podczas gdy zaspokojenie niezbędnych potrzeb wymaga miesięcznie 3.182 zł. Na wskazaną kwotę składają się: pampersy 2 x 90 zł = 180 zł; mleko B. 2 x 65 zł = 130 zł; zupka 5,49 zł x 31 = 163,99 zł; obiadek 6,49 x 31 = 201,19 zł; deserek 5,69 zł x 31 = 176176,39 zł; soczki 4,99 zł x 2 x 31 = 309,38 zł; chusteczki 22 zł x 3 = 66 zł; kosmetyki dla dziecka

120 zł; ubranka, kocyki, pościel, buteleczki do picia – 500 zł; woda 16 butelek – 26 zł; fotelik samochodowy – od 700 zł do 850 zł; opłaty domowe zależne od pory roku – od 400 zł do 600 zł. Powód podał, że jego matka jest na zasiłku macierzyńskim od 27 września 2018 r. i otrzymuje wynagrodzenie w kwocie 1882,24 zł oraz nie pobiera zasiłków z Ośrodka Pomocy (...). Pozwany nie ma innej osoby na utrzymaniu; mieszka wraz z dziadkiem, matką i bratem. Powód w uzupełnieniu wniosku o udzielenie zabezpieczenia podał, że spożywa każdego dnia 1-2 dania ze słoiczków, deserek, 2 soczki, wodę i 2 mleka. W domu, w którym przebywa mieszka 6 osób, a koszt ogrzewania to 7. 200 zł rocznie.

Pozwany M. P. w odpowiedzi na pozew uznał powództwo co do kwoty po 400 zł miesięcznie płatnych od 1 października 2018 r. z góry do 15-go dnia każdego miesiąca z ustawowymi odsetkami w razie opóźnienia w płatności którejkolwiek z rat do rąk matki małoletniego powoda N. P. (2) jako jego przedstawicielki ustawowej; wniósł o oddalenie powództwa w pozostałym zakresie; obciążenie powoda kosztami postępowania procesowego w przypadku oddalenia powództwa w określonej części.

W uzasadnieniu pozwany stwierdził, że kwota kosztów utrzymania małoletniego jest zawyżona i niewykazana. Swoją zarzut pozwany skierował zwłaszcza pod adresem wydatków na pieluchy (180 zł miesięcznie) i wyżywienia. Pozwany przedstawił szczegółowe wyliczenie poparte własnym doświadczeniem życiowym i wskazaniem co do sposobu żywienia dzieci publikowanymi przez (...). Na takiej podstawie pozwany wyprowadził wniosek, że dziecko w wieku powoda zużywa trzy pampersy dziennie i jeden na noc, co implikuje koszt 90 zł miesięcznie (4 szt. x 30 dni = 120 sztuk). Pozwany stanowczo nie zgodził się z twierdzeniem pozwu jakoby małoletni powód zużywał 8 pampersów dziennie. Pozwany podał że nie ma szczególnych okoliczności, uzasadniających większe zużycie pieluch. Pozwany przedstawił również oparte o informacje producenta wyliczenia co do ilości zużywanego mleka przez powoda i zawyżenie tej wielkości ujętej w pozwie. Nadto, odwołując się do ww. zaleceń (...) oraz faktu braku zatrudnienia zarobkowego matki powoda, pozwany oświadczył, że to matka powoda winna przygotowywać mu posiłki, a nie korzystać z gotowych, co byłoby zdrowsze dla dziecka. Odwołując się do faktur za utrzymanie mieszkania pozwany wyliczył, że na powoda przypada miesięcznie 244 zł. Reasumując pozwany stwierdził, że comiesięczny koszt utrzymania powoda to 800 zł, co uzasadnia uznanie powództwa do 400 zł miesięcznie, gdyż oboje rodzice winni w równym stopniu przyczynić się do zaspokajania potrzeb małoletniego powoda. Nadto, pozwany stwierdził, że partycypuje w kosztach utrzymania małoletniego w takiej wysokości w jakiej pozwalają mu uzyskiwane dochody wynoszące 2 253,73 zł miesięcznie. Dalej pozwany podał, że mieszka z rodziną i solidarnie z jej członkami ponosi opłaty za mieszkanie i media, na co miesięcznie przeznaczana 210 zł; dodatkowo 180 zł miesięcznie płaci za abonament telefoniczny. Dalej pozwany podał, że spłaca kredyt którego rata wynosi 400 zł miesięcznie, a pozostałą część dochodów (1000 zł) przeznaczają na zaspokojenia swoich podstawowych usprawiedliwionych potrzeb życiowych jak: wyżywienie (około 700 zł), odzież i obuwie (100 zł), kosmetyki i środki higieniczne (100 zł), leki i leczenie (50 zł) rozrywki (50 zł).

Postanowieniem z dnia 03 października 2018 roku Sąd udzielił zabezpieczenia roszczenia na czas trwania postępowania w ten sposób, że zobowiązał pozwanego M. P. do zapłaty alimentów na rzecz małoletniego powoda N. P. (1) urodzonego (...) w kwocie po 800 zł miesięcznie, płatnych do 15-tego dnia każdego miesiąca, na rachunek bankowy o numerze (...) przedstawicielki ustawowej małoletniego powoda – N. P. (2) z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 16 sierpnia 2018r. i oddalił wniosek w pozostałym zakresie.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powód N. P. (1) urodził się (...) w Ś.. Jego rodzice to M. P. i N. P. (2). Rodzice powoda nie pozostawali w związku małżeńskim; do sierpnia 2018 roku tworzyli związek partnerski, obecnie mieszkają osobno; powód mieszka z matką.

Bezsporne, a nadto: akt urodzenia (k.7)

Usprawiedliwione koszty utrzymania małoletniego powoda N. P. (1) wynoszą 1033 zł miesięcznie, składają się na nie następujące wydatki: wyżywienie: 2 opakowanie mleka modyfikowanego (66 zł) – 132 zł, koszt przygotowania posiłków domowych 250 zł – łącznie 382 zł; ubranie i obuwie – 150 zł; środki czystości, balsamy (6 zł x 2) i żele do kąpieli (6 zł x 2) i smoczki (20 zł) łącznie – 44 zł; pieluchy: 2 kartoniki miesięcznie (55,30 zł i 59 zł) – 115 zł; maść na żąbkowanie i leki na wzmocnienie odporności – 80 zł; udział w kosztach utrzymania mieszkania małoletniego to 220 zł

miesięcznie co stanowi 1/6 z kosztów utrzymania mieszkania (100 zł udział w opłatach związanych z nieruchomością, 120 zł udział w koszcie ogrzewania domu drewnem opałowym), okulary – 300 zł, fotelik – 200 zł, co daje po około 42 zł na miesiąc.

Dowody:

- faktury (k.13, 15-17, 19, 54-86)
- faktury (k. 170-176)
- potwierdzenie złożenia deklaracji (k.14)
- decyzja (k.18)
- zeznania świadka R. K. (k.182-183)
- przesłuchanie przedstawicielki ustawowej powoda N. P. (2) (k.41-43; 184)

Pozwany M. P. uzyskuje miesięczny dochód w wysokości 3.000 zł pracując jako kucharz. Pozwany mieszka w lokalu dziadka wraz z dziadkiem, matką i bratem. Wysokość miesięczna czynszu za mieszkanie (spółdzielcze lokatorskie prawo do lokalu) to 600 zł; prąd i gaz łącznie to koszt 100 zł; TV – 60 zł. Razem w przeliczeniu na pozwanego daje to 190 zł (760 zł / 4). Wydatki na wyżywienie pozwanego to 100 zł miesięcznie; ubranie i obuwie – 100 zł miesięcznie; środki czystości – 100-150 zł miesięcznie; telefon – 75 zł miesięcznie. Pozwany zaciągnął pożyczkę na remont mieszkania w kwocie 30. 000 zł i spłaca raty po 417 zł miesięcznie. Innych zobowiązań finansowych nie ma; nie posiada samochodu.

Stan zdrowia pozwanego jest dobry; nie zażywa leków i nie leczy się.

Dowody:

- faktury (k.35, 37)
- zaświadczenie o zarobkach pozwanego (k. 32)
- zeznanie podatkowe (k.33)
- dowody wpłaty (k.34, 36, 38)
- potwierdzenie obciążenia rachunku (k.47)
- umowa zlecenia z 21 lutego 2019 r. (k.177)
- przesłuchanie pozwanego M. P. (k.51-52; 184)

Pozwany dotychczas przekazał na utrzymanie dziecka 456 zł, 3-funkcyjny rowerek i dresy. Pozwany zwrócił przedstawicielce ustawowej powoda 500 zł jakie pobrał z programu 500+, nim matka powoda złożyła stosowny nowy wniosek. Ponadto, pozwany deklarował gotowość kupowania potrzebnych powodowi rzeczy od sierpnia 2018 r. i kupił krople na kolkę brzusznią, kartonik mleka, 12 obiadków/deserków w słoiczkach, dwa body z krótkim rękawem, karton pampersów i zgrzewkę wody. Pozwany opłaca miesięczny abonament telefoniczny matki powoda w wysokości po 57,99 zł. Pozwany uiszczał na rzecz powoda po 800 zł renty alimentacyjnej w związku z postanowieniem o zabezpieczeniu roszczenia alimentacyjnego w niniejszej sprawie. Pozwany sprawuje opiekę nad matką w związku z jej problemami zdrowotnymi (wysokie ciśnienie krwi i paraliż lewej ręki).

Dowody:

- potwierdzenie obciążenia rachunku (k.48)

- pokwitowanie (k.109)
- faktury (k.110)
- potwierdzenia przelewów (k.111)
- przesłuchanie pozwanego M. P. (k.51-52)
- przesłuchanie przedstawicielki ustawowej powoda N. P. (2) (k.41-43; 184)

Matka małoletniego powoda sprawuje nad nim stałą codzienną pieczę; obecnie nie pracuje, a jej jedynym dochodem był zasiłek macierzyński w wysokości 1 880 zł oraz 500 zł z programu rządowego 500 +. Aktualnie matka powoda otrzymuje zasiłki w wysokości: 95 zł zasiłku rodzinnego, 500 zł z programu 500+ oraz 500 zł zasiłku dla samotnych matek. N. P. (2) zamierza podjąć pracę w niepełnym wymiarze czasu pracy. Przeszkodą do wykonywania pracy na pełnym etacie dla przedstawicielki ustawowej małoletniego jest brak pomocy babci - w opiece nad nim w wymiarze większym niż 4 godziny dziennie z powodu stanu zdrowia i zaangażowania w opiekę nad dziećmi w tym ramach rodziny zastępczej (sprawuje opiekę nad 15 letnią dziewczynką). Powód zamieszkuje w domu wraz z matką, babcią, dziadkiem, wujkiem i ww. podopieczną. Matka powoda obawiając się o stan zdrowia małoletniego syna, który jest słaby (niska waga przy urodzeniu i obniżona odporność) obawia się oddać dziecko do żłobka, aby nie zostało narażone na infekcje częste w tego typu placówkach.

Dowody:

- karta informacyjna (k.163)
- przesłuchanie przedstawicielki ustawowej powoda N. P. (2) (k.41-43)
- zeznania świadka R. K. (k.182-183)
- przesłuchanie przedstawicielki ustawowej powoda N. P. (2) (k.41-43; 184)

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo jako zasadne podlegało uwzględnieniu w zasadniczej części.

Ustalony powyżej stan faktyczny oparty został na całokształcie materiału dowodowego zgromadzonego w niniejszej sprawie, a w szczególności na powyżej powołanych dowodach z dokumentów znajdujących się w aktach niniejszej sprawy, albowiem strony nie kwestionowały zarówno autentyczności, jak i treści powołanych dokumentów i jednocześnie Sąd nie powziął wątpliwości, co do wiarygodności przedmiotowych dokumentów.

Nadto podstawę ustaleń faktycznych w niniejszej sprawie stanowiły zeznania przedstawicielki ustawowej małoletniego powoda, świadka R. K. – babci powoda i przesłuchanie pozwanego M. P.. Wskazane dowody osobowe zasługiwały na przyznanie im waloru wiarygodności w zakresie powyżej poczynionych ustaleń faktycznych, albowiem w tej części ich zeznania korespondowały z treścią dokumentów zgromadzonych w sprawie, które z powyżej podanych względów zostały uznane przez niniejszy Sąd za w pełni wiarygodne.

Powództwo małoletniego powoda zostało oparte o art. 133 § 1 k.r.o. zgodnie z którym rodzice są obowiązani do świadczeń alimentacyjnych względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie, chyba że dochody z majątku dziecka wystarczają na pokrycie kosztów jego utrzymania i wychowania. Należy przy tym wskazać, iż stosownie do treści art. 135 § 1 k.r.o., zakres świadczeń alimentacyjnych zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego.

W ocenie Sądu, przeprowadzone w niniejszej sprawie postępowanie dowodowe w sposób jednoznaczny wykazało, że zakres usprawiedliwionych potrzeb małoletniego N. P. (1) oraz udział pozwanego M. P. w zaspokajaniu tych potrzeb wymagał zasądzenia alimentów w kwocie 850 zł miesięcznie.

W tym miejscu w pierwszej kolejności należy wskazać, iż wątpliwości Sądu – w świetle dowodów przeprowadzonych w toku postępowania oraz w świetle zasad doświadczenia życiowego i zawodowego – nie budził fakt, iż usprawiedliwione koszty utrzymania małoletniego powoda opiewają na kwotę ok. 1033 zł miesięcznie. Podkreślenia wymaga również okoliczność, że to matka powoda sprawuje nad nim bezpośrednią opiekę, pozwany zaś od momentu rozstania spotykał się z synem sporadycznie, a jego nakłady na utrzymanie dziecka do czasu wydania postanowienia o zabezpieczeniu były znikome w kontekście możliwości zarobkowych pozwanego oraz jego faktycznych zarobków jako kucharza w restauracji hotelowej w Ś.. Powyższe oznacza, iż małoletni ma ośrodek życiowy przy matce, a tam samym dla ustalenia kosztów związanych z utrzymaniem powoda miarodajne były m.in. koszty związane z utrzymaniem mieszkania, w którym zamieszkuje ona z matką.

Należy wskazać, iż udział (1/6) w wysokości opłaty eksploatacyjnej nieruchomości zamieszkiwanej przez powoda to 220 zł, w tym 100 zł opłaty związane z eksploatacją nieruchomości i 120 zł koszt ogrzewania drewnem opałowym. Kwota 220 zł miesięcznie – jako udział przypadający na małoletniego w utrzymaniu domu o powierzchni około 300 m² – jest w całości wydatkiem usprawiedliwionym w rozumieniu art. 135 § 1 k.r.o., a więc wydatkiem, który winien być pokrywany przez rodziców małoletniego dziecka. Sąd zważył, iż małoletni powód nie korzysta z Internetu oraz telewizji, w związku z czym nie może partycypować w tej części opłat.

Następnie należy podnieść, iż usprawiedliwione potrzeby uprawnionego do alimentacji w rozumieniu art. 135 § 1 k.r.o., to nie tylko potrzeby elementarne – polegające na zapewnieniu minimum egzystencji – ale chodzi tu także o stworzenie warunków umożliwiających rozwój przy uwzględnieniu warunków fizycznych i psychicznych dziecka oraz stopnia jego rozwoju wynikającego głównie z wieku. W tym kontekście wątpliwości Sądu nie budził fakt, iż usprawiedliwionymi wydatkami związanymi z utrzymaniem powoda są kwoty wydawane na utrzymanie powoda w dobrym stanie zdrowia, jak leki na wzmocnienie odporności organizmu oraz maść stosowana na dżiąsła ząbkującego dziecka.

W odniesieniu do powyższych wydatków należy wskazać, iż konieczność ich ponoszenia – oceniana przez pryzmat zasad doświadczenia życiowego – jest obligatoryjna przy uwzględnieniu wieku i związanych z tym potrzeb małoletniego powoda.

Podsumowując, wszystkie szczegółowo wskazane w stanie faktycznym wydatki – w sposób pośredni, czy też bezpośredni – służą ogólnie pojętemu rozwojowi małoletniego powoda, a zatem są wydatkami usprawiedliwionymi w rozumieniu art. 135 § 1 k.r.o. Jednocześnie należy wskazać, iż ich wysokość – w świetle zasad doświadczenia życiowego – nie jest wygórowana i odpowiada wysokości cen towarów i usług obowiązujących na lokalnym rynku.

Kolejno należy podnieść, iż skoro w rozumieniu art. 135 § 1 k.r.o. usprawiedliwione są wydatki na zaspokajanie innych aniżeli elementarnych potrzeb, to tym bardziej usprawiedliwione będą miesięczne wydatki na zaspokajanie elementarnych potrzeb małoletniego powoda, tj.: zakup kosmetyków, ubrań, obuwia, środków czystości, balsamów i żeli do kąpieli, smoczków, czy pieluch. Sąd ustalił, że powód zjada dwa opakowania mleka modyfikowanego (2x66 zł), a nadto koszt przygotowania jego posiłków domowych to 250 zł miesięcznie. Sąd zwraca przy tym uwagę, że od momentu udzielenia zabezpieczenia wydatki w zakresie żywienia dziecka zmniejszyły się z uwagi na fakt, że przedstawicielka ustawowa powoda sama przygotowuje mu posiłki i nie korzysta z już gotowych dań w słoiczkach.

Reasumując należy wskazać, iż postępowanie dowodowe wykazało, że usprawiedliwione wydatki związane z utrzymaniem małoletniego powoda N. P. (1) opiewają na kwotę ok. 1033 zł miesięcznie i w takim zakresie winny być pokrywane przez osoby zobowiązane do alimentacji dziecka w pierwszej kolejności, tj. przez rodziców dziecka. Sąd zwraca uwagę, że pozwany podjął się wykonywania obowiązku nałożonego w postanowieniu 3 października 2018 r. o zabezpieczeniu roszczenia o alimenty. Powód uiszcza po 800 zł, co sam stwierdził i na dowód czego przedstawił potwierdzenia przelewów. Zasądzona w wyroku kwota zasadniczo jest tylko o 50 zł wyższa od przyjętej

w ramach zabezpieczenia. Z uwagi na udzielenie zabezpieczenia Sąd zasądził na rzecz małoletniego alimenty od dnia wyrokowania.

W tym miejscu należy wskazać, iż zgodnie z art. 135 § 2 k.r.o. wykonywanie obowiązku alimentacyjnego względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie może polegać w całości lub w części na osobistych staraniach o utrzymanie lub o wychowanie uprawnionego; w takim wypadku świadczenie alimentacyjne pozostałych zobowiązanych polega na pokrywaniu w całości lub w części kosztów utrzymania lub wychowania uprawnionego. Przekładając powyższe na grunt niniejszej sprawy nie można tracić z pola widzenia okoliczności, iż małoletni powód ma dopiero rok i 6 miesięcy, a więc konieczność osobistych starań o jego wychowanie i utrzymanie jest duża. Matka małoletniego poza finansowym zaspokajaniem potrzeb dziecka – wywiązuje się z obowiązku alimentacyjnego poprzez osobiste starania o wychowanie syna. Pozwany na rozprawie przyznał, że ma sporadyczny kontakt z synem, co oznacza, że jego wkład w utrzymanie dziecka ma charakter finansowy.

Przechodząc do kwestii możliwości zarobkowych oraz majątkowych osoby zobowiązanej do alimentacji należy wskazać, iż wątpliwości Sądu nie budził fakt, że pozwany może i powinien łożyć na małoletniego syna alimenty w kwocie po 850 zł miesięcznie. Należy wskazać, iż pozwany jest osobą młodą, która pracuje jako kucharz i z tego tytułu osiąga miesięczne wynagrodzenie w kwocie około 3 000 zł (pracuje na umowę zlecenie pięć dni w tygodniu po 10 godzin dziennie ze stawką godzinową -15 zł netto). W ocenie Sądu, oczywistym jest stwierdzenie, że możliwości zarobkowe i majątkowe osoby o ww. cechach i posiadanym majątku pozwalają mu na partycypowanie w ww. kosztach utrzymania dziecka kwotą 850 zł miesięcznie, zwłaszcza, że pozwany nie angażuje się osobiście w opiekę i wychowanie dziecka.

Skoro pozwany nie zajmuje się na co dzień wychowaniem syna to winien w wyższym zakresie niż matka uczestniczyć w kosztach utrzymania małoletniego. Powyższa kwota 850 zł pokrywa w odniesieniu do małoletniego ok. 3/4 kosztów związanych z jego utrzymaniem; w pozostałym zakresie winna czynić to matka powoda, która nie pracuje, sprawuje osobistą opiekę nad małoletnim synem i utrzymuje się z kwoty 1000 zł miesięcznie z tytułu świadczeń socjalnych.

W zakresie przewyższającym zasądzoną kwotę 850 zł tytułem alimentów powództwo jako nieuzasadnione podlegało oddaleniu (pkt. II wyroku).

Koszty zastępstwa procesowego Sąd zasądził od pozwanego na rzecz małoletniego powoda, który była reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika, a uwzględniając że małoletni powód wygrał proces w 85 %, to w takim zakresie Sąd zasądził na jego rzecz zwrot kosztów zastępstwa procesowego zgodnie z art.100 k.p.c. oraz zgodnie z § 4 ust.1 pkt 9 w zw. z ust.4 w zw. z § 2 pkt.5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych. Obie strony w niniejszym procesie były reprezentowane przez zawodowych pełnomocników- radców prawnych. Koszty zastępstwa procesowego przez zawodowego pełnomocnika opiewały w odniesieniu do żądania alimentów na kwotę 3600 zł oraz opłata skarbową od pełnomocnictwa - 17 zł. Po wzajemnej kompensacji, do zapłaty dla powoda przez pozwanego pozostaje 2177 zł tytułem zwrotu kosztów procesu, o czym Sąd orzekł w punkcie trzecim sentencji wyroku. Opłata od pozwu w niniejszej sprawie wynosiła 510 zł (5 % wartości przedmiotu sporu) co wynika z art. 13 ust. 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych. Z tej przyczyny Sąd w punkcie czwartym sentencji wyroku orzekł o nakazaniu pobrania od pozwanego M. P. na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w(...)kwoty 510 zł tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych.

Sąd w pkt. V nadał na podstawie art. 355 k.p.c. wyrokowi rygor natychmiastowej wykonalności.